

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И УЈЕДИЊЕНОГ КРАЉЕВСТВА ВЕЛИКЕ БРИТАНИЈЕ И СЕВЕРНЕ ИРСКЕ О САРАДЊИ И УЗАЈАМНОЈ ПОМОЋИ У ЦАРИНСКИМ ПИТАЊИМА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Републике Србије и Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске о сарадњи и узајамној помоћи у царинским питањима, сачињен у Београду, дана 21. маја 2024. године у оригиналу на српском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума између Републике Србије и Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске о сарадњи и узајамној помоћи у царинским питањима, у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ

**између Републике Србије и Уједињеног Краљевства Велике Британије и
Северне Ирске о сарадњи и узајамној помоћи у царинским питањима**

ПРЕАМБУЛА

Република Србија, с једне стране

и

Уједињено Краљевство Велике Британије и Северне Ирске (Уједињено Краљевство), с друге стране, (у даљем тексту: Стране);

имајући у виду значај тачног обрачуна царинских и других дажбина, као и правилну примену прописа које спроводе њихови царински органи, који се односе на мере забране, ограничења и контроле у вези са одређеном робом;

сматрајући да прекршај царинских прописа наноси штету безбедности и јавном здрављу, као и привредним, трговинским, пореским, друштвеним и културним интересима Страна;

сматрајући да незаконит промет дувана представља опасност по јавно здравље и друштво;

препознајући потребу за међународном сарадњом у питањима која се односе на примену и спровођење царинских прописа, као и потребу за развојем царинске сарадње између Страна;

уверене да радње усмерене на спречавање кршења царинских прописа могу да буду ефикасније уз тесну сарадњу њихових царинских органа, засновану на заједнички договореним правним одредбама;

узимајући у обзир обавезе проистекле из међународних конвенција и споразума, које су Стране већ прихватиле или које се на њих примењују, као и активности које се односе на царину, а које спроводи Светска трговинска организација; и

узимајући у обзир инструменте које је издао Савет за царинску сарадњу, сада познат као Светска царинска организација, првенствено Препоруку о узајамној административној помоћи од 5. децембра 1953. године;

сагласиле су се о следећем:

ГЛАВА I ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Дефиниције

У смислу овог споразума:

а) „Споразум о трговинским олакшицама” је Споразум о трговинским олакшицама који је приложен уз Протокол о измени Споразума о оснивању Светске трговинске организације, одлуком од 27. новембра 2014. године;

б) „царински орган” :

i. у Републици Србији је Министарство финансија – Управа царина Републике Србије; а

ii. у Уједињеном Краљевству је Служба за приходе и царине Његовог Величанства или њен правни следбеник или ако је примењиво, други орган надлежан за царинска питања унутар његовог подручја. Зарад веће сигурности, у вези с одредбама овог споразума које се односе на Бејливик Гернзи, Бејливик Џерзи или Острво Ман, „царински орган” је и:

А. за Бејливик Џерзи, Служба за царине и имиграцију Џерзија или њен правни следбеник;

Б. за Бејливик Гернзи, Царине и имиграција Гернзија или њен правни следбеник; и

В. за Острво Ман, Сектор за царине и акцизе Трезора Острва Ман или његов правни следбеник;

в) „царински прописи” су закони и прописи који се примењују на подручју држава Страна, а односе се на увоз, извоз и транзит робе, као и на стављање робе у неки други царински режим или поступак, укључујући мере забране, ограничења и контроле;

г) „царински прекршај” је свако кршење или покушај кршења царинских прописа;

д) „информације” су сви подаци, укључујући и групе података, било да су обрађени и анализирани или не, као и документи, извештаји и други дописи у било ком облику, укључујући електронски, као и њихове сертифициране или оверене копије;

ђ) „лице” је физичко лице или правно лице;

е) „подаци о личности” су подаци који се односе на идентификовано физичко лице или физичко лице које се може идентификовати;

ж) „замољени царински орган” је царински орган Стране који прима захтев за помоћ у складу са овим споразумом;

з) „царински орган молилац” је царински орган Стране који подноси захтев за помоћ у складу са овим споразумом;

и) „замољена Страна” је страна чији царински орган прима захтев за помоћ; и

ј) „Страна молилац” је страна чији царински орган подноси захтев за помоћ;

к) „Оквирни SAFE стандарди” су међународно признати стандарди безбедности и усаглашености дати у „SAFE Framework of Standards to Secure and Facilitate Global Trade”, усвојени у јуну 2005. године, на седници Светске царинске организације у Бриселу, који се повремено ажурирају.

Члан 2.

Подручје примене

1. Овај споразум се примењује на територији Републике Србије, са једне стране, и на територији Уједињеног Краљевства, као и на територијама за чије је међународне односе Уједињено Краљевство надлежно, а то су: Бејливик Џерзија, Бејливик Гернзи и Острво Ман, са друге стране.
2. Члан 7. (Овлашћени привредни субјекти) се не примењује на Бејливик Џерзи нити на Бејливик Гернзи.

Члан 3.

Однос са другим међународним споразумима

1. Одредбе овог споразума не утичу на права и обавезе Страна, који проистичу из међународних споразума у којима је страна било која од две Стране.
2. Изузетно од става 1, овај споразум замењује Протокол 6 Инкорпорираног споразума (о узајамној административној помоћи у царинским питањима) Споразума о партнерству, трговини и сарадњи између Владе Републике Србије и Владе Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске, потписаног у Београду, 16. априла 2021. године (у даљем тексту: „СПТС”). Примењују се следеће техничке измене СПТС:

Последњи став члана 99. Инкорпорираног споразума Главе VIII (Политике сарадње) замењује се следећим:

„Правила о узајамној административној помоћи између страна у области царина одређена су Споразумом између Републике Србије и Уједињеног Краљевства Велике Британије и Северне Ирске о сарадњи и узајамној административној помоћи у царинским питањима” .

ГЛАВА II ЦАРИНСКА САРАДЊА

Члан 4.

Делокруг сарадње

1. Царинска сарадња, у складу са овим споразумом, обухвата сва питања која се односе на примену царинских прописа, укључујући спречавање, истраживање, откривање царинских прекршаја и прекршајно гоњење.
2. Стране развијају царинску сарадњу преко царинских органа својих држава. Стране ће сарађивати у:
 - а) успостављању и одржавању канала комуникације између царинских органа својих држава ради лакше, безбедне и брже размене информација;
 - б) олакшавању ефикасне координације између царинских органа својих држава; и
 - в) свим другим административним стварима које се односе на овај споразум, а које могу повремено захтевати њихово заједничко деловање.
3. Преко царинских органа својих држава, Стране улажу и заједничке напоре у циљу пружања трговинских олакшица у области царина, а у складу са међународним стандардима.

Члан 5.

Техничка сарадња

Царински органи држава Страна могу остварити техничку сарадњу, укључујући и сарадњу у:

- а) размени информација и искустава који се односе на употребу техничке опреме за царинске контроле;
- б) обукама царинских службеника;
- в) размени службеника и експерата за царинска питања;
- г) размени посебних, научних и техничких информација које се односе на ефикасну примену царинских прописа, поступака и зона, укључујући и слободне зоне; и
- д) новим технологијама.

Члан 6.

Сарадња са међународним организацијама

Царински органи држава Страна ће настојати, када је то могуће, да развијају и јачају сарадњу у стварима од заједничког интереса са циљем да се дискусије о царинским питањима одвијају у оквиру релевантних међународних организација, као што су Светска царинска организација и Светска трговинска организација.

ГЛАВА III

ПОСЕБНИ ОБЛИЦИ САРАДЊЕ

Члан 7.

Овлашћени привредни субјекти

1. Стране ће успоставити или одржавати програм партнерства за трговинске олакшице за субјекте који испуњавају утврђене критеријуме, у даљем тексту програм Овлашћених привредних субјеката (АЕО), у складу с Оквирним SAFE стандардима.
2. Стране ће објавити утврђене критеријуме за квалификовање за стицање статуса АЕО. Утврђени критеријуми се односе на усклађеност са прописима или ризик од неусклађености, у складу са захтевима утврђеним законима, правилима или поступцима страна. Стране могу користити критеријуме одређене у ставу 7.2 (а) члана 7. Споразума о трговинским олакшицама.
3. Утврђени критеријуми за квалификовање за стицање статуса АЕО нису креирани и не примењују се тако да би омогућили или проузроковали произвољну или неоправдану дискриминацију између субјеката у случају када постоје исти услови. Утврђени критеријуми се креирају и примењују тако да омогуће учешће малих и средњих предузећа.
4. Програм АЕО укључује одређене повластице за оне субјекте који испуњавају утврђене критеријуме, узимајући у обзир обавезе Страна у складу са ставом 7.3 члана 7. Споразума о трговинским олакшицама.
5. Стране се подстичу да ступе у споразум о узајамном признавању који се односи на њихове АЕО програме.

Члан 8.

Контролисана испорука

1. Царински органи држава Страна, међусобним договором, могу дозволити, под њиховом контролом, промет незаконите или сумњиве робе из територија својих држава, кроз њих или у њих ради истраживања и борбе против царинских прекршаја.
2. Ако издавање такве дозволе није у надлежности царинског органа, тај царински орган остварује сарадњу са релевантним институцијама које имају ту надлежност или прослеђује случај тим институцијама.

Члан 9.

Заједнички истражни тимови

1. Царински органи држава Страна могу, међусобним договором, успоставити заједнички истражни тим са седиштем у једној од држава Страна, који се састоји од службених лица са одговарајућим специјализацијама. Царински органи, међусобним договором, одређују задатке заједничког истражног тима, који обухватају:
 - а) спровођење сложених и захтевних истрага конкретних царинских прекршаја, за које су неопходне истовремене, координисане акције у државама Страна; и
 - б) координацију заједничких активности ради спречавања и откривања одређених врста царинских прекршаја и прибављања информација о

лицима умешаним у царински прекршај, као и о њиховим сарадницима и начину на који је царински прекршај извршен.

2. Заједнички истражни тимови делују у складу са општим условима које царински органи Страна међусобно договарају, а који подразумевају следеће:
 - а) тимови се формирају само због конкретних задатака и на одређен временски период;
 - б) тим предводи службено лице државе Стране у којој се спроводе активности;
 - в) службена лица у саставу тима дужна су да поштују законе државе Стране на чијој територији се спроводе активности; и
 - г) држава Стране у којој се спроводе истражне радње задужена је за организационе активности неопходне за деловање тима.
3. Чланство у тиму не даје службеним лицима овлашћење да интервенишу на територији државе друге Стране.

Члан 10.

Аутоматска размена информација

1. Стране, међусобним договором у складу са чланом 23. (Спровођење), могу да:
 - а) аутоматски размењују све информације обухваћене овим споразумом; или
 - б) размењују конкретне информације обухваћене овим споразумом, пре приспећа пошиљке на територију државе друге Стране.
2. Стране могу да одреде коју врсту информација желе да размењују, као и облик и учесталост достављања информација ради спровођења размена из става 1.

ГЛАВА IV

УЗАЈАМНА АДМИНИСТРАТИВНА ПОМОЋ

Члан 11.

Област пружања помоћи

1. Стране, преко својих царинских органа, једна другој пружају помоћ у областима које су у њиховој надлежности, на начин и под условима предвиђеним овим споразумом, у циљу правилне примене царинских прописа, првенствено путем спречавања, истраживања и борбе против царинских прекршаја.
2. Одредбе које се односе на помоћ у царинским питањима, предвиђене овим споразумом, примењују се на царинске органе држава обе Стране, који су надлежни за примену овог споразума. Та помоћ не утиче на одредбе којима се уређује узајамна помоћ у кривичним питањима предвиђена међународним споразумима или законима и прописима сваке од држава Страна, нити обухвата информације прибављене према овлашћењима спроведеним на захтев судских органа, осим када је достављање таквих информација одобрено од тих органа.
3. Помоћ у наплати дажбина, пореза или новчаних казни није обухваћена овим споразумом.

Члан 12.

Помоћ по захтеву

1. По захтеву царинског органа молиоца, замољени царински орган доставља све релевантне информације које могу помоћи у обезбеђивању правилне примене царинских прописа, укључујући и информације које се односе на откривене или планиране радње, а које представљају или могу да представљају царински прекршај.
2. По захтеву царинског органа молиоца, замољени царински орган, у складу са својим законима и прописима, доставља обавештења о томе да ли је:
 - а) роба увезена у државу једне Стране прописно извезена из државе друге Стране, и када је то неопходно, наводи царинске поступке којима је роба била подвргнута; и
 - б) роба извезена из државе једне Стране прописно увезена у државу друге Стране, и када је то неопходно, наводи царинске поступке којима је роба била подвргнута.
3. На захтев царинског органа молиоца, замољени царински орган предузима неопходне кораке у складу са законима и прописима своје државе да би обезбедио надзор и пружио органу молиоцу информације о:
 - а) лицима која врше или за која постоји основана сумња да су извршила царински прекршај;
 - б) локацијама где могу да се прикупљају и складиште залихе робе или где се већ прикупљају и складиште на начин који буди основану сумњу да је та роба намењена за извршење царинског прекршаја;
 - в) производима који могу бити транспортовани или се транспортују на начин који буди основану сумњу да су намењени за извршење царинског прекршаја;

- г) превозним средствима која могу да се користе или се већ користе на начин који буди основану сумњу да су намењена за извршење царинског прекршаја; и
- д) просторијама за које царински орган молилац сумња да се користе за извршење царинског прекршаја.

Члан 13.

Спонтана помоћ

Стране пружају помоћ једна другој самоиницијативно када је то могуће, у складу са својим националним законодавствима, тако што једна другој достављају информације о извршеним, планираним или текућим радњама које чине царински прекршај, а које могу бити од интереса за другу Страну. Такве информације су првенствено усмерене на:

- а) робу за коју се зна да је предмет царинског прекршаја;
- б) лица која врше или за која постоји основана сумња да су извршила царински прекршај;
- в) превозна средства која могу да се користе или за која постоји основана сумња да су се користила за извршење царинског прекршаја; и
- г) нова средства или начине за извршење царинских прекршаја.

Члан 14.

Облик и садржај захтева за помоћ

1. Захтеви у складу са овим споразумом се достављају у писменом или електронском облику. Уз њих се достављају пратећи документи неопходни за испуњење тих захтева. У хитним случајевима, замољени царински орган може да прихвати и усмени захтев, али се такви захтеви потврђују што је пре могуће, писменим путем.
2. Захтеви из става 1. садрже следеће податке:
 - а) назив царинског органа молиоца и службеног лица које га подноси;
 - б) о врсти помоћи која се тражи;
 - в) предмет захтева и разлог подношења;
 - г) одговарајуће законе и прописе;
 - д) што тачније и детаљније податке о роби или лицима који су предмет истраге; и
 - ђ) преглед битних чињеница у вези са већ спроведеним истражним радњама.
3. Захтев се подноси на службеном језику замољене Стране или на језику прихватљивом тој Страни. Овај услов се не односи на пратеће документе који се прилажу уз захтев из става 1.
4. Уколико захтев не испуњава услове прописане ставовима од 1. до 3, замољени царински орган може да тражи измену или допуну захтева; до приспећа измењеног или допуњеног захтева могу се наложити превентивне мере.

Члан 15.

Извршење захтева

1. Како би испунио захтев за помоћ, замољени царински орган одмах поступа по захтеву, на начин као да поступа за сопствене потребе или по захтеву другог органа своје Стране, тако што доставља информације које већ поседује, спроводи одговарајуће истражне радње или врши припреме за њихово спровођење. Овај став се примењује и на друге органе којима замољени царински орган, у складу са споразумом, проследи захтев уколико сам не може да га испуни.
2. Захтев за помоћ се реализује у складу са законима и прописима државе замољене Стране.
3. Овлашћена службена лица једне Стране, уз сагласност друге Стране и под условима које друга Страна прописује, могу боравити у службеним просторијама замољеног царинског органа или другог надлежног органа као што је наведено у ставу 1. како би прибавили информације које се односе на активности које су или које могу бити царински прекршаји, а које су потребне царинском органу молиоцу за сврхе овог споразума.
4. Овлашћена службена лица једне Стране, уз сагласност друге Стране и под условима које друга Страна прописује, могу присуствовати истражним радњама које се спроводе на територији државе друге Стране.
5. Овлашћена службена лица једне Стране на територији друге Стране:
 - а) могу, имајући у виду став 4, имати искључиво саветодавну улогу, и њихово присуство ни под којим условима не подразумева активно учешће у истрази или истражним радњама, као ни контакт са лицима која се испитују;
 - б) су у обавези да у сваком тренутку пруже доказ о службеној дужности коју обављају;
 - в) не носе униформу и оружје; и
 - г) уживају заштиту каква је пружена и службеним лицима друге Стране, у складу са законским и административним одредбама које су на снази у тој држави.
6. У случају да захтев не може да се испуни, царински орган молилац ће уз образложење о томе бити одмах обавештен. Уз образложење се могу приложити информације за које замољени царински орган сматра да могу бити од помоћи царинском органу молиоцу.

Члан 16.

Облик у ком се саопштавају информације

1. Замољени царински орган саопштава царинском органу молиоцу резултате истражних радњи, спроведених у складу са захтевом предвиђеним овим споразумом, писменим путем, прилажући уз њих одговарајућа документа, оверене копије докумената и слично.
2. Саопштене информације из става 1. могу бити достављене и у електронским облику.
3. Оригинални досијеи и документи се достављају искључиво по захтеву, када оверене копије нису довољне. Ови оригинали се враћају замољеном царинском органу што је пре могуће.

4. Замољени царински орган, у складу са одредбама предвиђеним ставом 3, доставља царинском органу молиоцу све информације које се односе на веродостојност докумената које су издале или овериле институције унутар његове територије, а којима се потврђује декларација робе.

Члан 17.

Уручивање и обавештавање

1. На захтев царинског органа молиоца, замољени царински орган ће, у складу са својим законима и прописима, предузети све неопходне мере да уручи сва документа и да достави обавештење о свим одлукама које је донео царински орган молилац, а које су у делокругу споразума, лицима са боравиштем или седиштем на територији надлежности замољене Стране.
2. Такви захтеви за достављање докумената или обавештења о одлукама подносе се писменим путем, на службеном језику замољеног царинског органа или на језику који је прихватљив том органу.

Члан 18.

Изузеци од обавезе пружања помоћи

1. Сваки облик помоћи из делокруга овог споразума може бити одбијен или може да подлеже одређеним условима и захтевима, уколико замољена Страна сматра да би та помоћ могла да:
 - а) нанесе штету суверенитету, безбедности, јавном реду или другим битним интересима замољене Стране; или
 - б) доведе до повреде пословне тајне или нанесе штету легитимним пословним интересима.
2. Ако царински орган молилац затражи помоћ коју он сам не би могао да пружи у случају да је замољен, он ће на то указати у свом захтеву. Замољеном царинском органу ће, у том случају, бити препуштено да одлучи да ли ће да удовољи захтеву.
3. Замољени царински орган може да одложи пружање помоћи ако ће таква помоћ да утиче на истрагу, кривично гоњење или поступке који су у току. У том случају, замољени царински орган ће консултовати царински орган молиоца како би се одлучило да ли помоћ може да се пружи под условима које замољени царински орган може да постави.
4. У случајевима предвиђеним ставом 1, одлука замољеног царинског органа и разлог доношења такве одлуке саопштавају се царинском органу молиоцу без одлагања.

Члан 19.

Стручњаци и сведоци

Замољени царински орган може да овласти своја службена лица да се, у оквирима датих овлашћења, појаве пред надлежним органом друге Стране као стручњаци или сведоци по питањима обухваћеним споразумом и да доставе предмете, документа или оверене копије истих, потребне у ову сврху. У захтеву за појављивање се конкретно наводи пред којим органом службено лице мора да се појави, по ком питању и на основу ког звања или квалификације ће се службено лице испитивати.

Члан 20.

Трошкови помоћи

1. У складу са ставовима 2. и 3. овог члана Стране се одричу међусобног потраживања наплате трошкова насталих применом овог споразума.
2. Трошкове и надокнаде плаћене стручњацима и сведоцима, као и трошкове преводиоца и тумача, ако нису државни службеници, сноси Страна молилац.
3. Ако извршење захтева изискује знатне или ванредне трошкове, Стране кроз међусобне консултације одређују услове под којима ће се извршити захтев, као и начин на који ће се сносити ти трошкови.

ГЛАВА V

РАЗМЕНА ИНФОРМАЦИЈА

Члан 21.

Поверљивост и заштита информација

1. Све информације саопштене у било ком облику предвиђеном овим споразумом, поверљиве су природе, у складу са законима и прописима држава сваке од Страна и уживаће исти ниво заштите као сличне информације, како је то прописано одговарајућим законима и прописима државе Стране која их је примила и одговарајућим одредбама које се примењују на други царински орган, осим ако Страна која је пружила информације претходно не да сагласност да се те информације открију.
2. Размена података о личности спроводи се у складу са правилима Стране која их доставља, а која се односе на међународне преносе података о личности, као и у складу са условима предвиђеним у Прилогу о заштити података. Кад је потребно, свака Страна, поштујући правила Стране која доставља податке, а која се односе на међународне преносе података о личности, успоставља мере заштите неопходне за спровођење размене података о личности.
3. Прибављене информације се користе искључиво у сврхе предвиђене овим споразумом. Када једна од Страна жели да употреби такве информације у друге сврхе, мора претходно да прибави писану сагласност царинског органа који је доставио информације. Таква употреба тада подлеже свим ограничењима која прописује тај орган.
4. Став 3. не спречава употребу информација прибављених у складу са овим споразумом, као доказа у накнадно покренутим судским поступцима, а који су у вези са царинским прописима. Стога, Стране у својим евиденцијама о доказима, извештајима и сведочењима, као и судским поступцима могу користити као доказ информације прибављене у складу са одредбама овог споразума. Царински орган који је доставио информације се обавештава о таквој употреби.
5. Изузетно од става 3, осим ако га замољени царински орган који доставља информације није другачије обавестио, царински орган молилац који прима информације може информације предвиђене овим споразумом доставити надлежним институцијама и органима за спровођење закона своје стране. Ови органи и институције могу користити информације искључиво у сврху правилне примене царинских прописа и поштоваће услове предвиђене овим чланом.
6. Овим чланом се не спречава употреба или откривање информација у мери у којој постоји обавеза да се информације користе и открију, а која је предвиђена законима и прописима државе царинског органа који је примио информације. Тај царински орган ће, када год је то могуће, претходно доставити обавештење о таквом откривању царинском органу који је доставио информације. Страна која је примила информације, уколико није другачије договорено са Страном која је доставила информације, када је то потребно, користи све расположиве мере предвиђене важећим законима и прописима своје државе како би сачувала поверљивост информација и заштитила податке о личности у случајевима када трећа страна или други органи поднесу захтев за откривање датих информација.

ГЛАВА VI

ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 22.

Будућа сарадња

У намери да се остваре и нови нивои сарадње и узајамне административне помоћи у царинским питањима предвиђени овим споразумом, Стране могу да се договоре да прошире споразум тако што ће дефинисати конкретне области или питања у складу са царинским прописима Страна.

Члан 23.

Спровођење

1. Овај споразум се спроводи у складу са законима и прописима Страна, укључујући и законе и прописе из области заштите података о личности, и у оквиру расположивих ресурса њихових царинских органа.
2. Царински органи Страна одговорни су за практичне мере и организовање активности, које су неопходне за спровођење овог споразума.
3. Царински органи, уколико је потребно, могу да се договоре да се састану или да формирају радне групе у циљу правилног спровођења Споразума. Царински органи ће заједнички договорити место, датум одржавања и дневни ред састанка или радне групе у складу са овим чланом.

Члан 24.

Решавање спорова

1. Свако питање или спор у погледу тумачења, спровођења и примене овог споразума решаваће се, у мери у којој је то могуће, међусобним договором Страна.
2. Спорови око којих се не постигне договор ће се решавати дипломатским путем.

Члан 25.

Ступање на снагу, допуне и отказивање

1. Овај споразум ступа на снагу првог дана другог месеца од дана последњег обавештења којим Стране обавештавају једна другу да су окончале своје интерне процедуре.
2. Овај споразум може да се измени и допуни уз обострану сагласност Страна путем међусобно размењених дипломатских нота. Измене и допуне ступају на снагу под истим условима предвиђеним ставом 1, осим ако се Стране не договоре другачије.
3. Свака Страна може да откаже овај споразум достављањем писменог обавештења другој Страни. Отказ производи дејство по истеку три месеца од дана када је једна Страна обавестила другу. Захтеви за помоћ примљени пре отказивања споразума биће испуњени у складу са одредбама овог споразума.

Као потврду тога, доле потписани, прописно овлашћени за то од стране својих влада, потписали су овај споразум. Споразум је сачињен у два примерка, у Београду, дана 21. маја 2024., на српском и енглеском језику, с тим што оба текста имају подједнаку важност.

За Републику Србију:

За Уједињено Краљевство Велике
Британије и Северне Ирске:

Прилог о заштити података

1. Стране преко својих царинских органа су сагласне да размењују, обрађују, складиште и уништавају податке добијене на безбедан начин применом сигурносних контрола особља, физичких сигурносних контрола и сигурносних контрола информација, а које пружају одговарајући ниво заштите, укључујући безбедне просторије и безбедне системе информационих технологија са контролама приступа.
2. Царински органи Страна обезбеђују да су подаци ограничени на она лица која су их захтевала у сврху за коју су пружени, нарочито када се ради о подацима о личности који су осетљиве природе.
3. Царински органи успостављају процесе за поступање и реаговање у случајевима инцидената који се тичу безбедности. Процеси треба да обухвате додељивање одговорности за управљање прекршајима одређеним лицима или тиму, при чему треба обезбедити да су успостављени поступци за поуздано откривање прекршаја, истраге и унутрашње извештавање, као и да су обезбеђене мере у циљу подизања свести запослених за препознавање прекршаја и извештавање о истим. При сваком губитку података и инциденту који се тиче безбедности поступаће се у складу са прописима царинског органа код кога је дошло до прекршаја, о чему ће се обавестити други царински орган у року од 24 часа од тренутка уочавања прекршаја. Ако се деси инцидент који се тиче безбедности, царински органи ће настојати да сарађују договарајући се о одговарајућим радњама.
4. Царински органи држе добијене податке само док су потребни у сврхе за које су пренесени и потом обрађени. Оба царинска органа периодично прегледају и бришу податке о личности који се држе у складу са одговарајућим прописима о заштити података.
5. У погледу података о личности размењених у складу с овим споразумом, царински органи се старају да пруже јасне и довољне информације лицима на које се подаци односе, о сврси у коју ће се обрадити њихови лични подаци, као и о правном основу за обраду података и друге информације предвиђене законом о заштити података Страна, укључујући по потреби и обавештење да било која од Страна намерава да спроведе међународни пренос података о личности другој Страни, уз позивање на одговарајуће мере заштите.
6. Стране преко својих царинских органа су сагласне да пружају такву помоћ која се оправдано захтева, како би се другој Страни омогућило да поступа у складу са захтевима лица на које се подаци односе да оствари своја права у вези са подацима о личности који се обрађују према овом споразуму, а у временском периоду одређеним законом о заштити података Страна.
7. Свака Страна доставља потписано уверење, у писаној форми, као гаранцију да је поступано по захтеву у складу с горе наведеним обавезама.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.